

БЕРТОЛТ БРЕХТ
ПРИТЧА НА БУДА ЗА
ГОРЯЩИЯ ДОМ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

Гаутама, наречен Буда, проповядвал
Учението за колелото на алчността,
На което сме разпънати всички, и съветвал
Да умъртвим желанията — така, освободени от
страсти,

Да потънем в Нищото, назовано от него Нирвана.
Веднъж учениците му го запитали:
„Какво е това Нищо, Учителю? Всички ние с охота
Ще умъртвим желанията, както учиш, но кажи ни:
Нищото, в което след това ще потънем,
Прилича ли на Единението с всичко Сътворено,
Когато, лениво отпуснати, лежим във водата
По пладне, с олекнало тяло, почти без мисъл,
Или когато се унасяме, съзнавайки смътно,
Че завивката придръпваме и мигом
Ни грабва сънят? Дали е то също тъй радостно,
Хубаво Нищо, или твоето Нищо е просто само
Едно Нищо — студено и пусто, лишено от смисъл?“
Дълго Буда мълчал, накрая безстрастно изрекъл:
„На въпроса ви отговор няма.“

Ала привечер, когато учениците вече си тръгнали,
Буда, все тъй седнал под хлебното дърво, разказал
На другите, които нищо не питали, следната
притча:

„Видях тези дни един дом. Той гореше. Пламъци
Ближеха покрива. Пристъпих по-близо и зърнах,
Че вътре все още има хора. Вратата разтворих
И викнах, че покривът гори, те трябва, значи,
Да изскачат по-скоро навън. Но хората,
Изглежда, не бързаха. Един от тях заразитва,
Дордето огънят вече му пърлеше веждите:
Как е времето вън, дали не вали,
Не духа ли вятър, има ли нов дом за тях
И какво ли не още. Без да отвърна,
Излязох. Тези — казах си — трябва да изгорят,

*Та да престанат със своите въпроси.
И действително, приятели мои,
На когото земята под нозете не е тъй гореща,
Че да жадува час по-скоро да я напусне
И я замени с която и да е друга —
На него нямам какво да говоря.“
Тъй каза Гаутама, наречен Буда.*

*Ала и ние, които вече не усвояваме Изкуството на
търпението,*

*А по-скоро усвояваме Изкуството на нетърпението,
Предлагаме средства за изменение на земния ред
И учим хората да се отърсят от себеподобните си
Угнетители, смятаме, че на онези, които
Пред връхлитащите бомбардировачни ята на
Капитала*

*Все още предълго разпитват: какво мислим
За туй, за онуй, как си представяме всичко,
Какво ще стане със спестовните им книжки
И с празничните им дрехи след Революцията —
Също нямаме кой знае какво да кажем.*

1937

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.